UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Statu liberis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

ratione recti ſermonis non poſſent tantū adaptari pꝛecedentia. Si autē ſequentia ſunt ampliatiua ⁊ ad ampliandū poſita ſi non poſſint determinare pꝛecedēs. qꝛ nō eſt de quo poſſet illud fieri, tunc lꝫ nō determinēt ampliādo, nō tn̄ illud minuēt d. l. Scie. ibi eīn̄ illud ſequēs adiūctū ſ. aurū adiūctū dicto pꝛecedēti legato. qꝛ teſtatoꝛ ꝙ legabat erat appoſitū ad ampliādū legatū legatarij, vt haberet ꝑtioſus ꝙ eligeret: ſi nō ſit aurū in peculio, nō tn̄ impedit eligere legatariꝰ de alijs. ꝯcoꝛdat cū hoc l. Si cui ſerui. in pn. ſ. de le. j. Si aūt nō ſi reſtrictiua nec ampliatiua, qꝛ nihil pꝛeceſſerit, ꝙ videri poſſit augeri vel reſtringi: ſꝫ ſimpliciter ſunt determinatiua ſꝫ determinatio nō poſſit congruere p̄cedētibus nō ex vi verboꝝ q̄ntū eſt i ſe, qꝛ imo bn̄ hoc pateret iꝰ verboꝝ ſi ſubeſt aliud ꝙ poſſet pati hāc determinatione, ſi mō id ꝙ ſequitur nō determinat p̄cedētia, nō tn̄ ꝑpter hoc diminet, qꝛ illa diminutio eſſet totalis perēptio: ſꝫ determinabūt illo mō quo pūt determinari, ſi vnica tm̄ congruat determinatio: alias ſi plures poſſit habere determinatiōes ⁊ ꝑ ſubſequens eſſet determinatū alio mō, quā eſſet determinādū, nihil valeret qđ actum eſſet. Sic intelligo gl. i l. fi. in pn. ſ. de vin. trit. ⁊ ole. le. intelligit eīn̄ ibi ꝙ teſtatoꝛ haberet vinū in vrnalibꝰ tm̄mō, ⁊ nō i amphoꝛa: ⁊ ſic congruebat vna tātummō determinatio legato vrnali: ⁊ tn̄ teſtatoꝛ alio mō determinauit legatū vini, qꝛ dixit in amphoꝛa. ⁊ tū hoc modo ſm̄ gl. determinare non poterat, qꝛ intelligitur ꝙ teſtatoꝛ amphoꝛas nullas habebat: ⁊ ſic nihil eſt ꝙ ꝑ hāc determinationē poſſit determinari: tn̄ nihilominus debet vinū qđ eſt vꝛnale. Sed ſi haberet vuas ⁊ amphoꝛas, nullū haberet vinū, lꝫ videret habere intelligit ꝑ nō dꝫ habere vinū vue, ſicut no. gl. in pꝛeallegata l. fi. Sed puto ſalua pace ꝙ illa lex velit aliud dicere, ſcꝫ ꝙ ſi teſtatoꝛ habeat vinū tam in vrna quā in amphoꝛa, ſꝫ legādo facit tm̄ mentionē de amphoꝛis. tūc non tm̄ vinū amphoꝛarium, ſed vrnale debeat: ⁊ ita innuit dictio, quāq̄uā ibi poſita que implicat. Rōnē huius puto, ꝙ ſatis ſalua rōne recti ſermonis pūt cōtineri vina de amphoꝛa. Suppoſito tn̄ intellectu gl. intellige, quod dictū eſt de ea determinatione, que tn̄ ſit demonſtratio, ſed que demōſtrat ſub dicta ſpecie: ⁊ ideo nō video quare dabis debetur legatū vbi nullas hꝫ amphoꝛas, quā vbi habebam: qꝛ determinatio facta per hoc verbū, amphoꝛa, nō demonſtrat rē vel habentē certū coꝛpus, vel certā ſpeciē que poſſit intelligi, niſi vinum ꝙ eſſet in amphoꝛa. Quod ſi non eſt in amphoꝛa certuꝫ coꝛpus, ꝙ in rerū natura no eſt legatū videt. ſicut in caſu vbi haberet amphoꝛā, ⁊ nullū eſſet in ea vinū, per l. Si ſeruus legatus. §. Qui quinꝗ. ſ. de le. j. Aut pōt determinari pꝛecedēs per ſequētia ſalua rōne rerti ſermonis, vel recti intellectus: ⁊ tūc aut iſta ſequētia ponunt neceſſario determinatiue, ⁊ tūc pꝛecedētia per ſequentia determinant. Sic ſ. de le. iij. l. heres. §. vxoꝛi. ibi cm̄ poſt multa legata generalia q̄ntū ad verba mixta factū eſt legatum hoc adiecto, ꝙ ſua cā paratum eſt: que adiectio: qꝛ in omni determinatione apponit determinatiue, non tm̄ immediate appoſitū ſed etiā pꝛecedens poſtea determinauit rōne recti ſermonis ſeu intellectus: qꝛ pōt intelligi videre eius cā parata, ⁊ ſic de alijs, lꝫ nō ſic ſalua rōne recti ſermonis q̄ntū ad quātitatē: qꝛ illa determinatio ponit in neutro genere, nec pōt cōgruere pꝛecedētibus niſi mutetur qualitas, qualitercūꝗ mutet. Aut remanet ſaluus intellectus, ⁊ tūc aut ponit ſequens in modo ampliandi coniūgēdo per copulationē, ⁊ tūc generalia legata per p̄cedētia nō reſtringunt, vt ſi pluribus rebus legatis teſtatoꝛ dicat ſic, ⁊ que eius cauſſa parata ſunt. ſ. de leg. iij. l. ea tn̄ adiectio. ⁊ hoc videtur verū, ſi de qualitate reꝝ certum eſt. Si aūt ſit incertū de qualitate alteriꝰ, ꝙ eſt rem donari, cū in quātitate relinquat nec exp̄imatur qualitas, ſ. de qua moneta, tūc ſiue eidē: ſiue diuerſis relinquāt per pꝛecedentia determinant ſeqūētia, ⁊ cōtra l. Si ſeruus pluriū. §. fi. ſ. de leg. j. Aut cū ꝓuiſione duoꝝ diuerſoꝝ dicitur vtrunꝗ dictū ⁊ hoc cōſtat de eadē re vel diuerſa qꝛ pluribus legatis eadē res eſt relicta: pꝛimo ſub conditione, vel cum grauamine vel vnū vni alij aliud tunc aut ſeparatim ⁊ onus vel diminutio repeti nō vident nec augmētū vt hoc ſi diſiunctim: ſed ſi cōiunctim. tunc repeti videt l. vnic. §. Sin autē ad deficiētis. C. de cad. tol. Sic intelligit l. cū ſeruus. ſ. de cōdi. inſt. Hoc amē ſecuodo caſu diſtiguit: aut repetitio pꝛecedentiū ſi fiat inducit magis diminutionē quā augmentū ⁊ tūc ſi poſſet perpēdi facta cōiunctione ꝑpter aliud quā ꝑpter cōiungēdā conditionē tūc nō fit repetitio. l. Juliꝰ Paulꝰ. ſ. de cōdi. ⁊ demon. Aut eſt dubiū vtrū aliter pꝛouidere voluerit qꝛ hic, idē verbū ponit ꝙ in repetitione ⁊ pōt intelligi de pꝛimo ⁊ de alio pꝛopter ſui dubiū, ⁊ tunc pꝛecedēs nō iuuatur pꝛouiſione: qꝛ nō debet repeti pꝛecedens de alterius impediat pꝛouiſio. Sic intelligo ſ. de reb. dubijs. l. fi. vbi dictio ſingulis ponit in pꝛimis ⁊ in repetione eius de alijs intelligit quā de pꝛimis. Sic intelligo l. Qui cū plures. §. de le. iij. Sed ſi diminueret pꝛouiſio pꝛioꝛis tunc reſtringit ſequens per pꝛecedens: ſic intelligo l. Quoties. C. familie erciſc.

De ſtatuliberis. Titu. vij.

LEX II.

Qui ſtatuliberi. Uidebitis hic ꝙ aditio facta dicit a ſtatulibero. ver. ſed tabulis impuberis. Hic videbitis nouū quid, ꝙ quādoꝗ dicitur ſtatuliber ante aditionem ſubſtituti, ⁊ ſtatuliber ex aditiōe inſtituti. Sꝫ quomodo eſt ſtatuliber cū a ſubſtituto ſit relicta, ergo aditio ſubſtituti eſt expectanda alias qꝛ non confirmentur relicta a ſubſtituto, niſi ipſe adeat. Cogitabitis.

LEX III.

1 ☞ Compenſatio debito puro ad debitum cauſa conditionis implende non admittitur.

Statuliberos Jſta lex hꝫ no. caſum. Et not. ibi. Seruius ſcribit
1 moꝛā ⁊c. ꝙ ſi quis aliquid debet cā conditionis implēde ⁊ iſte, cui debet impleri cōditio, teneat huic debēti
a implere, non poteſt debiti compenſatio fieri, [a] qꝛ nō eſt debitum quod dānum eſt cauſa cōditionis implende, ⁊ compēſatio eſt debiti ad debitum contributio: ſed eſt remedium, ꝙ debens interpellet illum ꝙ ſibi det, qꝛ dabit ſibi quod debet cauſa cōditiōis implende. Si vero datur, habetur conditio pꝛo impleta, vt hic,

ADDITIO.

a Alex. ¶ Compenſatio fieri. Eiꝰ ꝙ habet cā cōditionis implēde, nō admittit cōpenſatio. adde Bar. in l. Julianus. ad condi. ⁊ demon. ⁊ quod no. Angel. in l. quoniam Alexandrum. C. de adul.
1 ☞ Jnuētarium debet fieri intra xxx. dies a moꝛte teſtatoꝛis, ⁊ adita hereditate.

§. Si quis heredi Gl. in ver. cōſummationē in l. ſcimꝰ. ſin autē dubiꝰ. C. de
1 iure deliber. Dicit, ꝙ intra xxx. dies a moꝛte teſtatoꝛis d̄bet fie
a ri † inuentarium. [a] gl. ſubaudit a moꝛte teſtatoꝛis, ⁊ adita hereditate, illa glo. ſic debet dicere. Juriſconſultus ad verba teſtatoris ſic ſubaudit. Non videtur mihi quod doct. allegant illud.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Debet fieri inuētariū. Adde Bar. in d. l. ſcimꝰ. §. j. ⁊ in l. ſi diem. ff. de condi. ⁊ demon. Bal. in l. j. ff. de his que pe. no.
1 ☞ Uerbū poterit, an reqrat actū, an vero verificet in potentia.
2 Judex quod poſſit abſentes condemnare, intelligitur rebus ſic ſe habentibus.
3 Statuto ſtante ꝙ qui non poteſt ſoluere mille, capite puniatur, an ſufficiat dare fideiuſſoꝛes.

1 **§. Si quis ſic acceperit.** Not. † iſtum §. de verbo pote
a rit, [a] quod requirit actu. Sed in gloſſ. habes ꝙ virificatur in potentia, licet non in actu, l. j. de inu. teſt. Solu. vt dixi in l. ſepe. ſ. de
2 offic. pꝛeſi. ⁊ dixi in l. j. C. quomodo ⁊ quādo iud. † quod iudex poteſt condemnare abſentes, quod poteſt intelligi rebus ſic ſe habentibus, lege quod Seruus. ſ. de condic. ob cau. ⁊ dicam in lege, nepos Proculo. infra, de verb. ſing. ⁊ parum eſt ꝙ fui inter
3 rogatus. † ſtatuto cauetur, ꝙ quicunque non poteſt ſoluere mil
b le: puniatur capite, ille vult dare fideiuſſoꝛes, an ſufficiat, [b] ſi non numerat. Sed videtur per verbum poteſt. Non dico modo, dicam alibi ⁊ foꝛte per verbum poteſt, non ſufficeret, niſi numeraret.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Uerbo poterit. De verbo, poteſt, vide Bal. in l. j. in vij. q. C. de inſtit. ⁊ ſubſtit.
b ¶ An ſufficiat. Uide Bart. ⁊ ibi dixi in l. j. ſ. de cuſto. reo. ⁊ facit ad not. per Bar. in l. ſuus quoque. §. ij. de here. inſti.

§. Stichus annua Not. iſtum. §. an ſit opus noua citatione, quādoquis eſt citatus ad pꝛoceſſum an requirat vt citetur ad audiendum [a] ſententiam, vel citetur ad reſpondēdum libello, ⁊ eſt contumax, an poteſt vltra pꝛocedi ſine noua citatione: Certe non, niſi dicat cito te vt venias reſpōſurus libello, alias pꝛocedetur contra te, tua abſentia non obſtante. ⁊ hoc dixi in l. conſentaneum, vbi videtur text. C. quomodo ⁊ quando iud. ⁊ per Jnno. in ca. finem litibus. extra de dolo ⁊ contu. ⁊ per Spe. in titul. de citatio. §. viſo. verſ. item licet. ⁊ Jaco. de are. hic.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Ad audiendū. An citatꝰ generaliter ad p̄ceſſum, vel ad oēs actus ſit neceſſario citandus ſpecialiter ad ſentētiā, adde q̄ dixi poſt Bar. in aut. q ſemel. ⁊ ibi Bal. C. quomō ⁊ qn̄ ind. Jn. in c. cōſuluit. de offi. deleg. ⁊ faciunt not. per mod. in l. ex cōſenſu §. eum qui. ſ. de appel. ⁊ facit quod no. Bar. l. iij. §. ſi ad diem. de re mili. Et ſi fiat citatio generalis, ꝙ quis cōpareat ad omnes actus vſꝗ ad ſententiam incluſiue, an valeat eo amplius non citato, vide Jnn. in d. c. cōſuluit: ⁊ in c. auditis ⁊ in c. cōſtitutus. de p̄cu. Ang. in l. ſi pꝛetoꝛ. in pꝛin. de iudi. per illum tex. ibi oꝛdine

iudiciorum peracto. Uide etiam Bar. in extrauag. ad reprimendum in verbo ſuper dicto crimine, ⁊ not. per Ang. in l. qui ante calendas. ⁊ ibi vide Bar. de verb. obli. ⁊ Ang. in l. de vno quoq; de re iud. ⁊ adde an cõtumacia in vna citatione. vel in vno actu. vel articulo, abſorbeat proceſſum, not. por Spec. de citatione §. viſo. ⁊ Inno. in d. c. conſuluit. ⁊ dicit Bal. in l. ſancimus. in ix. q. C. de iudi, referendo. Jac. Butri. in l. nec quicquã. §. vbi decretum. de offic. procõſ. ꝙ citatus ad proceſſum, non eſt citandus ad interlocutoriã ſuper eo, ſed ad diffinitiuã ſic. Pet. de Anch. in cle. j. de foro cõpe. in x. no. ⁊ refert qd Lau. ibi dicit, ꝙ ſi citatio ſuper tota cauſa emanauit, ⁊ ſi citatus fuit contumax, non citabitur vlterius, ſecus ſi ad certum articulum, qꝛ tunc citabitur ⁊ citatio requiritur in alijs. Et hoc idem tenet Jo. And. in c. ij. de do. ⁊ contu. in vj. Gl. ⁊ Bar. in extraua. ad reprimendum. in ver. ſuper dicto crimine. dicit quod quando citatio eſt facta generalis, debet quis ſtare vſque ad finem cauſe in ciuitate, ⁊ tunc ad alios actus per preconem citabitur, ⁊ ſi non comparuerit, procedetur ad alium actum, ⁊ ſic ſucceſſiue. Dat tamen conſilium vt reus comparens in prima citatione eligat certum locum in ciuitatẽ, vbi ſit citandus. Quidam autem precipiunt, vt ſingulis diebus, ⁊ horis compareat coram eis, ſecundum Bar. ⁊ ita ſequitur Pet. de Anch. vbi ſ. refert etiam Pet. de Anch. ibi, in vj. no. Stephan. ibi dicit, ꝙ ſi quis fuit citatus ad procedẽdum ſuper tota cauſa vſque ad ſententiam inclusiue, ꝙ eo non citato ſententia ferri poterit, illud dictum eius etiam verum eſt, quando citatus talis non comparuit in prima citatione: ſed ſi comparuit, ⁊ ſtetit in iudicio vſque ad finem cauſe, ſed tempore ſententie non adeſt, debebit citari ſpecialiter ad ſententiam, vt in cle. ſepe. de verbo. ſigni. ⁊ ita no. Bar. in dicto verb. ſuper dicto crimine. ⁊ do. Pet. in d. cle. j. adde Inno. in c. ap petitionem de accu. Per Ang. ⁊ Imol. in d. l. qui ante calẽdas. ⁊ de que. Bar. hic habes per Lud. in l. j. ſ. de arbi. ⁊ in l. iiij. §. hoc autem iudicium. in fi. in ad. ij. d. de dam. infec. Et limita hec, niſi ſemel citatus aſcendat equum, ⁊ iuerit vltra mare, tunc enim non eſt amplius citandus, ſm Bal. ſin. in l. ij. in fi. C. quõ ⁊ quando iudex. Et adde ad Bar. hic, not. per Bal. in d. aut. qui ſemel. ⁊ ibi dixi poſt. Bar. ⁊ hic adde Spe. in d. §. viſo. ver. item licet. ⁊ ver. ſeq. ⁊ Inn. in c. cum olim. in vltimis verbis, de teſti. aliquid per Bal. in l. ſi accuſatoribus. C. de accuſa. Bal. in l. ſi quando. ver. iuxta hoc quero. C. de teſtib. ⁊ Balp. in l. j. in iiij. q. ſi quis cautio. Adde an ſufficiat citatio generalis ad totam cauſam, ⁊ quod ſi iudici ſuperuenit noua iuriſdictio, an ſit opus noua citatione, Bald. conſi. cclxix. iiij. lib. ⁊ ccxxxviij. ij. lib. per Pau. de caſt. conſilio lxvj. lib. j. per Fede. de ſen. conſi. clxxi, quid ſi in primo comparuit, an vlterius ſit citandus. Et quod citatus generaliter non debeat amplius citari, voluit Oldr. conſi. xij.

§ Sed ſi eadem. Nota iſtum §.

§. Quid ſi ſeruus. [a] Iſte §. inducitur in arg. ad queſt. emphiteuticam, an dñs cogatur pro pluribus annis penſionem recipere, ſi ille vult ſoluere: ⁊ iſte §. facit ꝙ ſic. Simile vidiſti ſ. de ma. teſt. l. ſi ita fuerit. ⁊ per Ly. qui videt dicere cõtra in l. ſi certis annis. C. de pa. ⁊ de iur. emphy. l. ſi. Breuiter videt tex. d. col. fun. pa. l. placuit. lib. xj. quod pro tribus annis cogitur accipere, vt ipſe allegat.

ADDITIONES.

a And. Barb. Quid ſi ſeruus. Uide Abba. Pet. ⁊ Jo. de Imo. in cap. potuit de loca ⁊ in c ſi de re. ꝑ erum. vbi loquitur in decimis. Bar. in l. eum qui. de an. leg. ⁊ l. qui Rome. de verbo. obli.

LEX IIII.

1 ☞ Annua intelligitur de ccclxv. diebus.
2 Committens delictum in vigilia natiuitatis, ⁊ accuſatio fuit porrecta poſt natiuitatem, ⁊ eſt dictum de anno preſenti, an ſufficiat ſi teſtes hoc deponunt.
3 Annus poteſt intelligi de naturali ⁊ artificiali.

Cumberes §. Stichus. Iſtum text. no†. ad id qd̃ dicit de anno. qꝛ intelligitur de ccclxv. diebus. ⁊ facit ad q̃ vnus cõmiſit delictum in vigilia natiuitatis, ⁊ in accuſatione eſt poſitũ de anno preſenti, ⁊ porrecta poſt natiuitatẽ, ⁊ ſi teſtes deponũt, nõ videtur ſufficere, qꝛ eſt probatum delictũ de alio anno quã fuit cõmiſſum. Sed dic†, ꝙ annus põt intelligi duobus modis, ſcꝫ artificialiter, ſcꝫ a natiuitate vſq; ad aliam natiuitatẽ. Et põt intelligi naturaliter: vt hic, ⁊ l. ita vulneratus. ſ. ad le. Aquil. ⁊ ideo ſatis eſt probatũ. ⁊ hoc ponit Jac. But. in lec. Inſtit. de acti. in princ. Sed non placent mihi illa verba licet pulchra, qꝛ annus debet poni in accuſatione. l. accuſationis. C. de accu. ⁊ l. libellorum. ſ. de accu. hodie nõ ponitur, quia refertur ad annum poſitũ per notarium in quarterno, ⁊ ideo non intelligitur qui in princip. quaterni eſt.

LEX XX.

1 ☞ Conditionem, non implens qꝛ non poteſt, conſequitur legatum actione ex teſtamento.

a Speculium. [a]

b §. Is cui ſeruus. [b] Uos habetis in l. §. C. de inſtit. ⁊ ſubſti. ꝙ qñ quis non implet conditionem, qꝛ non poteſt, extraordinario iure conſequitur legatum. Dicebam †ibi, ꝙ licet text. dicat extraordinario iure, ꝙ licet non ſit impleta, lex habetur pro impleta, tamen actio ex teſtamento petitur, vt hic, ibi, hic enim ex teſtamento ⁊c. alleg. l. pen. de condit. ⁊ demonſt.

ADDITIONES.

a And. Barb. ¶ Si peculium. Uide ad quid alleg. iſtũ tex. Bar. in l. amplius. ff. rem ra. ha. ⁊ etiam alleg. tex. in l. ij. in prin. ſ. eo.
b ¶ Is cui ſeruus. Uide Barto. in l. in teſtamento. ad fi. de cõd. ⁊ demon. adde quod conſuluit Pet. de anch. conſi. ccxx. ſcilicet, quod ſi maritus legat vxori centum, ſi nubat hinc ad paſcha, ꝙ ipſo non moriente, ita ꝙ non potuit mulier implere conditionem, ꝙ nihil ominus habebit legatum.

Qui & a qui. manumiſ. li. non fiant. Titu. ix.

In fraudẽ creditorum. Gl. format cõtrariũ, ⁊ nõ ſoluit, ⁊ eſt in verb. ſoluendo. in l. quiſquis ⁊c. Sol. ibi patrimonium erat de propinquo in rebus immobilibus, hic ſecus. ⁊ qñ quis preſumatur ſuum patrimonium ſcire, dixi in auth. ſed cum teſtator. C. ad l. falc.

LEX XXII.

1 ☞ Lex generaliter loquens non poteſt per hominem, ſed per legem reſtringi cauſa contrarietatis euitande.
2 Lex generalis ex defectu rationis non reſtringitur etiã ꝙ quis amittat lucrum, ſecus ſi damnificatur.

a b Proſperit. [a] Lex que generaliter loquit ex defectu rationis nõ reſtringit [b] vt lucri amiſſis euitetur. h. d. Op. ⁊ videtur, ꝙ debet
1 diſtingui, † licet generaliter loquat l. ſꝫ ⁊ poſteriores. ſ. de legi. Gloſ. in verb. lex ſcripta. ſoluit ⁊ bene, ꝙ non per hominem, ſed per aliam legem ſic, ⁊ hoc cauſa euitande contrarietatis, vt in prima conſti. C. §. quibus. Sed contra: imo per rationem legis, l. gradatim. §. ⁊ ſi lege de mune. ⁊ hono. Ly. tangit i-
2 ſtas contrarietates in l. j. C. que ſit lon. conſue. Sed ego dico † ꝙ ſi hic non fit reſtrictio, ſequitur ꝙ quis amittit lucrũ, ⁊ ideo non curat lex, qꝛ in nullo dãnificatur, licet nõ lucretur: ſed ſi damnificaretur, tunc fit reſtrictio. Idẽ, ne habeat aliquid indebite. §. ſed ⁊ ſi ĩ. eod. Primũ probatur in l. Ceſar. de publicanis. ⁊ l. ij. de noxa. In contrariũ ſunt opi. in l. omnes populi. in materia reſtrictionis, ſ. de inſtit. ⁊ iure.

ADDITIONES.

a P. Pau. P. ¶ Proſperit. Uide Fel. in c. ſi quãdo. verſi. decimo. circa rationem. C. de reſcrip. vbi declarat iſtam legem.
b Alex. ¶ Reſtringitur. Ad intellectum huius legis vide Bald. in l. j. in ij. q. C. que ſit longa conſuet. vbi dicit legem iſtam ſing. ⁊ Bar. in l. omnes populi. ſ. de inſtit. ⁊ iure, ⁊ Ang. Are. in §. j. Inſtit. de iur. natur. gẽ. ⁊ ciui. ⁊ ſcribentes in l. nor. dubiũ. C. d legi. Bal. poſt Ly. in l. ſi quis ſeruo. C. de fur. ⁊ in l. acceptã. C. de vſu. in q. vlt. Sal. in l. ij. C. de noxa. Bar. ⁊ Bal. in l. fi. de here. inſti. per Imo. in l. ſi vero. §. de viro. ſ. ſol. mat. ⁊ in l. vbi pure. in pri. ff. ad Trebellianum. vbi vide que ibi dixi.

LEX XVII.

Si priuatus. No. ꝙ popul9 nõ poteſt mihi ius meum auferre. Dũ legerem Digeſtum vetus, dixi in prima conſtitutiõe, dum queritur, vtrum omnia ſint Principis.

De iure aureorum annulorum. Tit. x.

LEX III.

a Diuus commodus. Not. iſtam l. ad illud, an comites qui poſſunt ex reſcripto Pricipis legitimare, an poſſint ſpurium legitimare, non vocatis his quorum intereſt.

ADDITIONES.

a And. Barb. ¶ Diuus. Adde Bal. in proe. C.
b Alex. ¶ Not. iſtam. An comites poſſint legitimare nõ vocatis his quorum intereſt, per Bar. in l. Gallus. §. ⁊ quid ſi tãtum. de lib. ⁊ poſth. ⁊ Bar. in l. ij. C. de temapppel.

De